

1 אמנם, באים זה עתה מעבודת חודש תשרי, אשר מכיון ש"כל ישראל בחזקת כשרות"⁶², בוודאי היתה
 2 עבודתו של כל אחד ואחד מישראל "כדבעי ליה למיעבד" (כלשון הגמרא⁶³). ובפרט - אלו שאצלם היה
 3 כבר הענין ד"לך-לך מארצך וממולדתך ומבית אביך", שעזבו את ביתם ומקומם "און זיך געוואלגערט"
 4 במשך כל חודש תשרי... אבל אף-על-פי-כן אין ליהודי להסתפק בכך, אלא עליו להמשיך בתנועה של
 5 הליכה, וכאמור - "אין להם מנוחה"; מכיון שנמצאים בתנועה של הליכה תמידית, "ילכו מחיל אל חיל",
 6 ולא עוד אלא שתובעים ממנו "לך-לך מארצך וממולדתך ומבית אביך", היינו, לא רק הליכה סתם, אלא
 7 לעזוב לגמרי את מקומו הקודם, שינוי טבעו ורגילותו - כולל טבע ורגילות דקדושה, שהרי גם מקודם
 8 לכן היתה עבודתו כדבעי!

9 ולא עוד אלא שאומרים לו ללכת "אל הארץ אשר אראך", מבלי לפרש לו מיד לאיזה ארץ עליו
 10 ללכת:

11 יהודי טוען: אם לא מנוחה - אז לכל-הפחות תהיה לו 'מנוחת הנפש' כאשר ידע שתובעים ממנו
 12 ללכת למקום פלוני!

13 הנה על זה באה ההוראה ד"לך-לך. . אל הארץ אשר אראך" - שאפילו 'מנוחת הנפש' כזו, שידע
 14 לאן צריך ללכת, גם זה לא נותנים לו... וטעם הדבר - כמבואר בפירוש רש"י: "כדי לחבבה בעיניו ולתת
 15 לו שכר על כל דיבור ודיבור". כלומר, מצד גודל חיבתו של הקב"ה ליהודי!

16 יד. ובמה צריכה להתבטא עבודה זו? הנה על כך באה ההוראה בהמשך הענין - "את הנפש אשר
 17 עשו בחרן"⁶⁴:

18 איתא במדרש⁶⁵: "ואת הנפש אשר עשו בחרן - אם מתכנסין כל באי העולם לברוא אפילו יתוש אחד,
 19 אינן יכולין לזרוק בו נשמה, ואת אמרת ואת הנפש אשר עשו? ! אלא אלו הגרים שגיירו. . אברהם היה
 20 מגייר את האנשים ושרה מגיירת את הנשים"⁶⁶.

21 ודוגמתו בעבודת כל אחד ואחד מישראל:

22 "חרן" - מורה על הענין ד"חרון אף של מקום בעולם"⁶⁷, תחתון שאין תחתון למטה ממנו, ומכיון
 23 שבמקום זה נמצאים ניצוצות של קדושה, וכן יהודים שצריכים לקרבים ליהדות - שולח הקב"ה לשם את
 24 ה'יורש' של אברהם אבינו וה'יורשת' של שרה אמנו, כדי למלא את השליחות והתפקיד של אברהם
 25 ושרה: "את הנפש אשר עשו בחרן" - "להכניסן תחת כנפי השכינה", הוא - את האנשים, והיא - את
 26 הנשים.

27 ומובן גודל העילוי שבעבודה זו - מכיון שעל-ידי-זה ממלאים ומשלימים את הכוונה דנתאוהה הקב"ה
 28 להיות לו יתברך דירה בתחתונים, על-ידי-זה שפועלים גילוי אלקות אפילו ב"חרן", "חרון אף של מקום
 29 בעולם".

30 וכל זה - מלבד העובדה שההתעסקות עם הזולת מביאה לידי עילוי בעבודתו הפרטית, על-ידי-זה
 31 שהוא בעצמו לומד מן הזולת, כמאמר המשנה⁶⁸: "איזהו חכם הלומד מכל אדם".

32 מכל יהודי יש מה ללמוד, ואם טוען שאינו רואה מה שיש ללמוד ממנו - הרי זו הוכחה שאינו בדרגת
 33 "חכם", כי בנוגע ל"חכם", קובעת התורה שתכונתו היא - "הלומד מכל אדם".

(65) ב"ר פל"ט, יד. יל"ש פרשתנו עה"פ (רמז סו).

(66) ראה גם פרש"י עה"פ.

(67) פרש"י ס"פ נח.

(68) אבות רפ"ד. אדר"נ רפכ"ג.

(62) רמב"ם הל' קידוה"ח פ"ב ה"ב. וראה גם הל' יסוה"ת

ספ"ז.

(63) כתובות סז, רע"א. וראה ע"ז יז, ב.

(64) פרשתנו יב, ה.